

ת"פ 37766/07/16 - גיא בקנשטיין נגד פרקליטות מחוז מרכז

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 37766-07-16 פרקליטות מחוז מרכז נ' בקנשטיין
תיק חיצוני: 1896/16

בפני	כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מבקש	גיא בקנשטיין ע"י ב"כ עו"ד אופיר סטרשנוב
נגד	
משיבה	פרקליטות מחוז מרכז

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם להורות על תיקון כתב האישום שהוגש נגדו, באופן שיימחקו ממנו סעיפים 9,10,11,14 לפרק העובדות ובאופן שיוסרו ממנו העבירות של שימוש בסם לצריכה עצמית ושל החזקת כלים לשימוש בסם לצריכה עצמית. בבסיס הבקשה שתי טענות מקדמיות;

ראשית, נטען כי סעיפים 9,10,11,14 לכתב האישום אינם רלוונטיים לעבירות המתוארות בכתב האישום ולנסיבות התרחשות העבירות ומשכך יש להורות על מחיקתם מכתב האישום.

שנית, נטען כי יש בייחוס עבירות הסמים לנאשם משום אכיפה בררנית, המנוגדת להנחיות היועמ"ש והמקנה לפיכך לנאשם "הגנה מן הצדק". זאת, בשים לב לעובדה שהנאשם נטול הרשעות קודמות ובהתחשב בכך שמדובר בתפיסה ראשונה של הנאשם ובשימוש בכמות קטנה של סם מסוג קנבוס. הוסיף ב"כ הנאשם וגרס, כי אין קשר בין התאונה לבין עבירות הסמים שיוחסו לנאשם בכתב האישום.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה. באשר לטענה הראשונה, הנוגעת לסעיפים 9,10,11,14 לכתב האישום, טוענת המאשימה כי בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על כתב האישום לכלול את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. העובדות המתוארות בסעיפים אלו מלמדות על התנהגות הנאשם בסמוך לאחר התאונה, באופן שאינו מנותק ממנה, והן מהוות חלק מן האירוע הכולל המתואר בכתב האישום. עוד נטען, כי תהא בעובדות אלו חשיבות לעניין העונש, ככל שיורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

באשר לטענה בדבר אכיפה בררנית, גורסת המאשימה, כי הנחיית היועמ"ש עוסקת בנאשמים להם מיוחסת עבירה של שימוש עצמי בקנבוס בלבד, בעוד שלנאשם דנן מיוחסות עבירות נוספות וחמורות. משכך, ההנחיה בדבר הסתפקות באזהרה איננה חלה בעניינו של הנאשם ואין פגם בייחוס עבירות הסמים לצד העבירה העיקרית בכתב האישום.

דין והכרעה

עמוד 1

3. עניין של העובדות המתוארות בסעיפים 9,10,11, ו-14 לכתב האישום, בתיאור התנהלות הנאשם עובר לתאונה מושא כתב האישום וסמוך לאחריה. מדובר באופן שבו התנהג הנאשם דקות לאחר התאונה וכשעתיים אחריה. בהתאם לסעיף 40(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, על כתב האישום לכלול את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. תכליתה של הוראה זו, בין היתר, לשמור על זכויותיו של הנאשם ולהבטיח כי יידע מבעוד מועד, מהן העובדות אותן מתעתדת המאשימה להוכיח כנגדו, על מנת שיוכל להתגונן מפניהן. לא למותר להזכיר בהקשר זה, כי בהתאם להלכה הפסוקה, ככל שיבחר הנאשם להודות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, על ביהמ"ש לגזור את דינו בהתייחס לעובדות המפורטות בכתב האישום בלבד (ראו למשל **דנ"פ 5140/15 בדיר נ' מ"י**, 19.11.15, פורסם בנבו). אין לומר, בשלב מקדמי זה, שהעובדות המתוארות בכתב האישום, נטולות משמעות לעניין התנהלות הנאשם עובר לתאונה ומיד לאחריה. בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין, מוברר כי על כתב האישום לכלול לא רק את העובדות המהוות את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם, אלא את כלל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כלום ניתן לטעון ברצינות כי התנהגות נהג פוגע מיד לאחר תאונה (לטוב או לרע) איננה עובדה או נסיבה הקשורה בביצוע התאונה? יתירה מכך, בשלב זה של ההליך לא ברור מהו קו ההגנה ומהן העובדות שהיו טענות ברור במהלך שמיעת התיק העיקרי. כך, למשל, לא ברור עד כמה מצבו הנפשי של הנאשם ואופן תפקודו, עובר לתאונה, יהוו סוגיה במחלוקת הטעונה הכרעה. בהמשך לזאת, יכול ויוברר כי ציון העובדות שבמחלוקת חיוני לצורך הוכחת העבירות המיוחסות לנאשם.

תכליתה של בחינת הטענה הנוגעת לפגם או לפסול בכתב האישום, בבדיקת השאלה האם כתוצאה מניסוח כתב האישום, נגרם לנאשם עיוות דין או שנפגעה יכולתו להתגונן מפני האשמות המיוחסות לו. לא מצאתי כי יש באופן ניסוח כתב האישום ובציון העובדות נושא הבקשה כדי לגרום לנאשם עיוות דין או כדי לפגוע ביכולתו להתגונן מפני האשמות המיוחסות לו ומשכך אני דוחה את הבקשה בנוגע לסעיפים אלו.

4. באשר לטענה בדבר "אכיפה בררנית", אציין כי בהתאם **להנחיית היועמ"ש מספר 4.1105**, בתפיסת סם ראשונה אצל אדם נעדר כל תיקים פליליים, כאשר ברור כי מדובר בשימוש עצמי ראשוני, ניתן לסגור את התיק תוך אזהרה שתירשם בגיליון הפלילי, אך זאת רק בהתקיים התנאים המצטברים הבאים: הודאת החשוד, הגשת בקשה מאת החשוד לסגירת התיק באזהרה (הבקשה תכלול התחייבות של החשוד שלא להוסיף ולהשתמש בסמים מכל סוג שהוא, כמו גם את הצהרתו, לפיה הוא מודע לכך שאם ייתפס בשנית ימוצה עמו הדין, אף לגבי הפעם הראשונה), העדר רישומים פליליים בעבירות סמים או עבירות רלבנטיות אחרות ולפי שיקול דעת בכל מקרה לגופו (**רישומים - לרבות מב"דים** ותיקים סגורים מחוסר עניין לציבור), העדר נסיבות מחמירות (סעיף 7(ג) להנחיה, הדגשות שלי - ה.ר.ש.).

המסקנה המתבקשת הנה כי עת עסקינן בחשוד אשר לחובתו תיק הממתין לברור דין בעניין עבירה נוספת לעבירה של שימוש עצמי בסם, אין מתקיימים התנאים המובילים לסגירת התיק באזהרה. במקרה דנן, מיוחסות לנאשם עבירות נוספות בכתב האישום, בדגש על גרימת מוות ברשלנות, ובהמשך לזאת אין לומר שהגשת כתב האישום נגדו מנוגדת להנחיית היועמ"ש ומהווה אכיפה בררנית. לא זו עם זו, הסנגור לא הציג בטיעונו ראייה לכך שהנאשם פנה ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה לסגירת התיק באזהרה, לרבות ההתחייבות הכרוכה בכך, כנדרש בהנחיה שבנדון.

התוצאה היא שאני דוחה את הטענה הנוגעת לאכיפה בררנית בעניינו של הנאשם.

עם זאת, אציין, כי ככל שיזוכה הנאשם מן העבירות העיקריות המיוחסות לו בכתב האישום, באופן שיוותרו כנגדו אך

עבירות הסמים, יהיה מקום לשוב ולהידרש לטענת ה"ההגנה מן הצדק", תוך בחינת מכלול הנסיבות והנתונים הנוגעים לעניין בשלב האמור.

5. סוף דבר, אני דוחה את טענותיו המקדמיות של הנאשם.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ז, 28 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.